

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 4717

гр. София, 11.02.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69
състав, в закрито заседание на 11.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

като разгледа дело номер **1189** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - 178 АПК.

Образувано е по жалба на В. С. В., ЕГН [ЕГН], от [населено място], [улица], вх. В, ап.45, с искане за прогласяване за нищожна на т. 2 от Заповед № 3425/25.5.1992 г. на директора на Националната следствена служба.

Производството е след постановяване на съдебно решение № 11133 от 17.10.2024 г. по адм.д. № 3908/2024 г. на ВАС, Пето отделение, с което е обезсилено решение № 576 от 24.01.2024 г. по адм.д.№ 7645/2022 г. по описа на АССГ и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на съда с указания за правилно конституиране на страните по него.

Съдът, като съобрази издателя на оспорения акт, а именно директор на Националната следствена служба, и на основание чл.153, ал.1 от АПК намира, че същият следва да бъде конституиран като ответник по делото.

Съдът следва да даде указанията във връзка с разпределение на доказателствената тежест по делото като се съобрази с въведения предмет на оспорване – искане за прогласяване нищожността на Заповед № 3425/25.5.1992 г. на директора на Националната следствена служба.

В АПК не са формулирани основания за нищожност на административните актове. Теорията и съдебната практика са възприели критерий, че такива са петте основания за незаконосъобразност по чл. 146 АПК, но тогава, когато нарушенията им са особено съществени. Нищожен е този акт, който е засегнат от толкова съществен порок, че актът изначално, от момента на издаването му не поражда правните последици, към които е насочен. Съобразно това и с оглед на всеки един от възможните пороци на административните актове, теорията е изградила следните критерии, кога един порок води до нищожност: 1).Всяка некомпетентност винаги е основание за нищожност на акта. 2).Порокът във формата е основание за нищожност, само когато е толкова сериозен, че практически се приравнява на липса на форма и оттам - на липса на

волеизявление. 3).Съществените нарушения на административно-производствените правила са основания за нищожност, също само ако са толкова съществени, че нарушението е довело до липса на волеизявление (например - поради липса на кворум). 4).Нарушенията на материалния закон касаят правилността на административния акт, а не неговата валидност, поради което нищожен на посоченото основание би бил този акт, който изцяло е лишен от законова опора - т.е. не е издаден на основание нито една правна норма и същевременно засяга по отрицателен начин своя адресат. Само пълната липса на условията или предпоставките, предвидени в приложимата материалноправна норма, и липсата на каквото и да е основание и изобщо на възможност за който и да е орган да издаде акт с това съдържание би довело до нищожност на посоченото основание. 5).Превратното упражняване на власт също е порок, водещ до незаконосъобразност като правило и само, ако преследваната цел не може да се постигне с никакъв акт, посоченият порок води до нищожност. По изложените съображения съдът

РАЗПОРЕДИ :

НАСРОЧВА делото в открито съдебно заседание на 21.03.2025 г. – 14:15 часа, за когато да се призоват страните.

КОНСТИТУИРА на основание чл.154, ал.1 АПК като жалбоподател: В. С. В., ЕГН [ЕГН], от [населено място], [улица], вх. В, ап.45и като ответник: директора на Националната следствена служба.

УКАЗВА на основание чл.163, ал.3 вр. чл.170, ал.1 АПК на ответника, че е в негова доказателствена тежест да установи съществуването на фактическите основания, посочени в обжалвания административен акт, както и изпълнението на законовите изисквания при издаването му, както и липсата на горепосочените основания за прогласяване нищожността на Заповед № 3425/25.5.1992 г. на директора на Националната следствена служба.

УКАЗВА на основание чл.163, ал.3 АПК на жалбоподателя, че носи доказателствена тежест за установяване на съществуването на фактите и обстоятелствата, посочени в жалбата, от които черпи благоприятни за себе си правни последици, както и наличието на някое от горепосочените основания за прогласяване нищожността на Заповед № 3425/25.5.1992 г. на директора на Националната следствена служба.

ПРЕДОСТАВЯ възможност на жалбоподателя В. С. В. в 7 дневен срок от съобщението да представи доказателства за внесена по сметка на АССГ държавна такса в размер на 10 лв., като му УКАЗВА, че при неизпълнение в срок производството ще бъде оставено без движение.

Преписи от разпореждането да се връчат на страните на основание чл.138, ал.3 от АПК.

Разпореждането не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: